

MINUTA

dezbaterii publice a *Proiectului de Ordin pentru modificarea și completarea Regulamentului de furnizare a energiei electrice la clienții finali, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 5/2023*

13.08.2026, ora 10:00

În data de 13 august 2026, ANRE a organizat ședința pentru dezbaterile publice a *Proiectului de Ordin pentru modificarea și completarea Regulamentului de furnizare a energiei electrice la clienții finali, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 5/2023*.

Întâlnirea s-a desfășurat în format hibrid, prin intermediul aplicației Teams și în format fizic la sediul ANRE din str. Constantin Nacu nr. 3, sector 2, București, Sala albă, parter. Au fost discutate propunerile și observațiile transmise în perioada de consultare publică 30 iunie-15 iulie 2026.

Proiectul de ordin vizează modificarea și adaptarea cadrului de furnizare a energiei electrice la noile cerințe juridice și operaționale introduse prin OUG nr. 59/2025. În acest context, proiectul de ordin are în vedere integrarea comunităților de energie ale cetățenilor și a comunităților de energie din surse regenerabile în relațiile de furnizare, precum și clarificarea mecanismelor contractuale, de măsurare și facturare. Totodată sunt avute în vedere consolidarea protecției clienților finali și facilitarea participării active a acestora la piața de energie, cu respectarea principiilor transparenței și nediscriminării.

La întâlnire au participat, atât în format fizic, cât și online:

a) reprezentanți ai Autorității Naționale de Reglementare în domeniul Energiei, respectiv:

- dna. Alina Tache, director al Direcției reglementări piețe,
- dna. Luminița Leca, expert în cadrul Direcției reglementări piețe,
- dnul. Romulus Tatar, expert în cadrul Direcției reglementări piețe,
- dna. Alexandra Diala, consilier în cadrul Direcției reglementări piețe,
- dna. Viviana Bitoiu, expert în cadrul Direcției reglementări piețe,
- dna. Valentina Iordache, expert în cadrul Direcției reglementări piețe,
- dna. Tatiana Iosiper, șef serviciu al Serviciului relații interinstituționale.

b) reprezentanți ai operatorilor economici, asociațiilor profesionale, organizațiilor societății civile, alte persoane interesate - reprezentate conform Listei participanților (anexa).

În deschiderea dezbaterii, **Alina Tache, director al Direcției reglementări piețe**, a subliniat interesul deosebit acordat noilor reguli, în special celor privind comunitățile de energie, în contextul unui proces amplu de consultare publică. Sinteza observațiilor și propunerilor transmise în etapa a doua a consultării însumează aproximativ 200 de pagini, reflectând complexitatea și interesul pentru acest nou model de participare pe piața de energie.

Propunerile ANRE au fost elaborate în limitele cadrului stabilit de legislația primară, Autoritatea având responsabilitatea de a transpune în legislația secundară prevederile deja

adoptate de legiuitor. În același timp, ANRE consideră că implementarea efectivă a comunităților de energie va reprezenta o experiență nouă pentru toți participanții și că, pe măsură ce regulile vor fi aplicate în piață, cadrul de reglementare va putea fi evaluat și, dacă va fi necesar, îmbunătățit.

Dezbaterea a vizat cinci teme principale: comunitățile de energie, accesul și schimbul de date, contul de client, comisionul de încetare, precum și termenele de implementare și perioada de tranziție.

Totodată, în cadrul întâlnirii a fost anunțată o nouă etapă de modificare a Regulamentului de furnizare, determinată de prevederile Legii nr. 160/2026. Acestea introduc noi obligații pentru ANRE în ceea ce privește facturarea și mecanismele de compensare, prevederi care urmează să fie integrate în regulament în cadrul unei etape a treia de consultare publică.

În continuare au urmat dezbateri și intervenții ale participanților, astfel:

Cristina Tănasă, Delgaz Grid, a propus, pentru eficiența dezbaterii, structurarea discuțiilor în jurul aspectelor comune identificate în cadrul procesului de consultare: definirea furnizorului principal, surplusul de energie electrică, serviciul de notificare privind pragul de consum, responsabilitățile aferente energiei partajate, precum și tarifele reglementate pentru serviciul de rețea și tarifele de rețea aplicabile în cadrul comunității — elemente care, coroborate, ar conduce la o claritate a conținutului convenției multipartite.

Alina Tache, ANRE, a fost de acord cu propunerea, precizând însă că nu poate exprima acordul tuturor celor 100 de participanți la dezbateri pe aceste teme și a invitat fiecare participant să își exprime punctul de vedere, inclusiv pe alte subiecte de interes.

Cristina Tănasă, Delgaz Grid, a deschis seria de intervenții cu tema furnizorului principal, solicitând completarea definiției de la art. 3 alin. (2) lit. b³) cu două precizări: faptul că o comunitate de energie titulară a unei licențe de furnizare poate avea calitatea de furnizor principal și faptul că un membru al comunității trebuie să aibă încheiate două contracte de furnizare — unul cu furnizorul principal, pentru energia consumată din rețea, și unul cu comunitatea, pentru energia partajată. A adus în discuție, în continuare, necesitatea explicitării definiției surplusului de energie electrică de la art. 3, propunând ca aceasta să fie clarificată în sensul că reprezintă diferența dintre suma cantităților de energie injectate și suma cantităților de energie partajate, aferente aceluiași interval de decontare, pentru eliminarea oricărui echivoc. Cel de-al treilea subiect adus în discuție a vizat serviciul de notificare privind atingerea pragului de consum, prevăzut la art. 37⁶: reprezentanta Delgaz Grid a arătat că textul propus presupune, din partea operatorilor de distribuție, citirea, verificarea și transmiterea zilnică a datelor de măsurare către furnizori, astfel încât aceștia să poată evalua zilnic consumul fiecărui loc de consum și emite notificarea la atingerea pragului stabilit; a propus eliminarea acestei funcționalități, arătând că toți clienții finali au deja acces, prin conturile puse la dispoziție atât de operatorii de distribuție, cât și de furnizori, la datele de măsurare curente și la istoricul pe trei ani, și că o astfel de notificare nu depinde exclusiv de existența unui sistem de măsurare, ci de întreaga infrastructură de comunicații, colectare și validare a datelor dintre operatorul de distribuție și furnizor.

Alina Tache, ANRE, a confirmat, cu privire la prima propunere, că regulamentul prevede deja, implicit, posibilitatea ca o comunitate de energie titulară a unei licențe de furnizare să aibă calitatea de furnizor principal, iar cu privire la surplusul de energie electrică, a reamintit că definiția este preluată direct din OUG nr. 163/2022, ANRE neavând posibilitatea de a se abate de la aceasta; propunerea de detalieri tehnică a fost, totuși, reținută spre analiză.

Romulus Tătar, ANRE, a precizat că textul actual nu menționează în mod explicit faptul că o comunitate de energie poate fi furnizor principal, dar acest lucru rezultă implicit, întrucât orice titular al unei licențe de furnizare poate avea această calitate, motiv pentru care nu este necesară o completare expresă.

Cristina Tănăsă, Delgaz Grid, a apreciat că o reformulare ar aduce, totuși, mai multă claritate, având în vedere multiplele abordări și definiții identificate în documentul supus dezbaterii, iar cu privire la surplusul de energie electrică, a precizat că solicită doar o detaliere a definiției existente.

Radu Marcu, Distribuție Energie Oltenia, a subscris punctului de vedere comun al operatorilor de distribuție, transmis centralizat prin ACUE, completându-l cu două aspecte suplimentare. În primul rând, a atras atenția asupra faptului că atribuirea în sarcina operatorului de distribuție a realizării partajării energiei electrice în cadrul comunităților de energie schimbă fundamental rolul acestuia în sistemul energetic național, transformându-l dintr-un operator de măsură, responsabil de acuratețea și conformitatea metrologică a datelor, într-o entitate care aplică, peste datele reale din teren, principii economice și dinamici stabilite de comunitate, pe care operatorul de distribuție nu le gestionează și asupra cărora nu are control (numărul de membri ai comunității, momentul declanșării partajării, principiul de alocare ales). A avertizat, de asemenea, asupra riscului ca eventualele costuri suplimentare generate de această activitate să fie suportate, prin tarif, de ansamblul utilizatorilor rețelei, și nu doar de membrii comunităților de energie care beneficiază efectiv de mecanism, apreciind că entitatea cel mai bine plasată pentru a realiza partajarea este chiar comunitatea de energie, direct, prin furnizorul ei principal sau printr-o entitate contractată în acest scop. În al doilea rând, indiferent de entitatea care va fi în final desemnată, a solicitat clarificarea explicită, în cuprinsul ordinului, a dinamicii modificărilor din cadrul comunității — data de la care produc efecte, termenul de comunicare a acestora către entitatea responsabilă cu partajarea — propunând ca toate modificările să intre în vigoare începând cu data de 1 a lunii următoare celei în care sunt operate și să fie comunicate cu minimum 3-7 zile înainte de începerea calculului efectiv. A semnalat că, din discuțiile purtate cu furnizorii de aplicații informatice, implementarea unor astfel de funcționalități necesită un termen de minimum 6 luni, indiferent de entitatea căreia îi va reveni, în final, responsabilitatea alocării.

Alina Tache, ANRE, a arătat că datele de măsurare și de consum aferente fiecărui loc de consum se află, în mod inerent, la operatorul de distribuție, astfel încât activitatea de măsurare nu poate fi transferată unei alte entități; ceea ce se adaugă, în plus, constă în aplicarea, pe baza datelor măsurate, a unor formule de alocare stabilite prin convenția multipartită, ceea ce presupune, într-adevăr, dezvoltări ale sistemelor informatice. A precizat că, și la nivel european, colectarea și transmiterea datelor de măsurare rămân în sarcina operatorului de distribuție, furnizorul neavând posibilitatea de a realiza aceste calcule pentru fiecare loc de consum și de producere, și a admis că activitatea suplimentară va genera, probabil, costuri.

Melania Cozea, AFEER, a prezentat principalele aspecte transmise în scris de asociație. A semnalat, cu privire la partajarea energiei electrice, că, în absența unor informații disponibile înaintea perioadei de livrare cu privire la cantitățile ce urmează a fi consumate/partajate, costurile de dezechilibru vor fi mai ridicate decât în prezent. Referitor la termenul de implementare, a susținut, alături de reprezentanții distribuției și furnizării, necesitatea modificării softurilor de facturare și de gestiune a clienților, propunând un termen de minimum 12 luni de la data intrării în vigoare a ordinului, respectiv un termen rezonabil ulterior implementării de către operatorii de distribuție a propriilor modificări. Cu privire la comisionul de încetare anticipată, a propus, atât în numele AFEER, cât și al ACUE, menținerea formei actuale a regulamentului aprobat prin Ordinul ANRE nr. 5/2023, apreciind ca fiind excesivă reglementarea propusă și semnalând că unele dintre elementele necesare aplicării metodologiei (precum indicatorul sau valoarea de referință) nu sunt cunoscute la momentul încheierii contractului. Referitor la contul online și la serviciile digitale, a prezentat dificultățile practice pe care le-ar genera notificarea clienților la un prag de 80% din consumul contractat — riscul de dezechilibru între cantitatea contractată și cea efectiv consumată, precum și panica pe care ar putea-o genera în rândul clienților — sugerând, în măsura în care ANRE consideră totuși necesară notificarea, ca aceasta să fie transmisă abia de la un prag de 100% din consumul din contract.

Laurențiu Urluescu, AFEER, a intervenit, apreciind că nu identifică o valoare adăugată a notificării, în condițiile în care majoritatea consumatorilor nici nu cunosc valoarea din propria convenție de consum, o astfel de notificare fiind, în opinia sa, mai degrabă un motiv de îngrijorare decât un instrument util; a sugerat, cel mult, notificarea clienților cu privire la conținutul convenției de consum.

Melania Cozea, AFEER, a continuat cu semnalarea necesității ca datele să fie disponibile la furnizor, astfel încât acesta să le poată transmite în timp util clientului, precum și cu propunerea instituirii unor despăgubiri pentru nerespectarea termenului de transmitere a datelor, în situația în care o astfel de obligație va fi instituită în sarcina operatorilor de distribuție. A adus în discuție, suplimentar față de prevederile Proiectului de ordin, o propunere transmisă anterior către ANRE privind modificarea reglementărilor referitoare la modalitățile de plată în numerar, având în vedere reducerea disponibilității clienților — în special în mediul rural — de a efectua plăți cash, precum și modificările recente ale reglementărilor Băncii Naționale a României în această materie.

Laurențiu Urluescu, AFEER, a revenit asupra comisionului de încetare a contractului, arătând că, spre deosebire de contractele angro — unde există un profil de livrare definit, o perioadă determinată și produse de referință pentru înlocuire — la nivelul contractelor cu clienții finali profilurile de consum diferă de la un client la altul, astfel încât identificarea unui produs de înlocuire pentru un calcul de tip mark-to-market este, în opinia sa, aproape imposibilă, motiv pentru care a susținut menținerea formei actuale a regulamentului.

Alina Tache, ANRE, a precizat, fără a se pronunța asupra formei finale a textului — aceasta urmând a fi decisă de Comitetul de reglementare — că direcția de specialitate din cadrul ANRE își menține intenția de a detalia condițiile de aplicare a comisioanelor de încetare, practica actuală de piață fiind caracterizată de un nivel scăzut de transparență pentru client cu privire la modul de calcul al acestora. A admis că formularea actuală, inclusiv referirea la prețul de

referință, poate fi îmbunătățită, precizând că ANRE a analizat, în acest scop, și modul în care alte autorități de reglementare au abordat problema. A subliniat că intenția nu este de a impune o formulă fixă sau reguli stricte de calcul, ci de a asigura transparentizarea, astfel încât clientul să cunoască, de la începutul relației contractuale, modul în care va fi calculat comisionul, în situația în care alege să înceteze contractul înainte de termen.

Melania Cozea, AFEER, a solicitat clarificarea procedurii aplicabile potrivit alin. (9) al art. 18, respectiv dacă informațiile pe care ANRE le poate solicita furnizorilor presupun un termen de analiză și de răspuns din partea Autorității înainte ca metodologia să fie implementată efectiv în relația contractuală cu clienții, precizând că asociația urmează să transmită, în etapa următoare, o propunere de text pe acest articol.

Alina Tache, ANRE, a confirmat că forma textului va fi revizuită în urma dezbaterii de astăzi, urmând ca observațiile transmise, inclusiv cele privind detalierea procedurii, să fie analizate în vederea unei eventuale reformulări; a precizat, totodată, că ANRE nu va renunța la detalierea comisionului de încetare, întrucât practica actuală de piață nu a fost una favorabilă clienților finali.

Daniel Chilea, ACUE, a precizat că înțelege intenția de detaliere a comisionului, dar a subliniat că modul concret de calcul rămâne la latitudinea fiecărui furnizor, ideea fiind ca acesta să fie cunoscut de client încă de la începutul relației contractuale.

Alina Tache, ANRE, a confirmat această interpretare, precizând că, în măsura în care furnizorul comunică de la început modul de calcul, poate justifica ulterior, față de client, valoarea comisionului aplicat, acesta fiind principiul de bază al reglementării.

Daniel Chilea, ACUE, a deschis, în continuare, discuția privind rolul furnizorului principal, întrebând, cu referire la partea funcțională, dacă acesta își asumă delegarea și cum funcționează practic mecanismul, respectiv dacă furnizorul principal actual al unui client are cunoștință despre existența unui alt furnizor (al comunității) și dacă relația contractuală rămâne, în esență, aceeași ca în prezent sau se numește altfel, în situația în care comunitatea nu deține licență de furnizare. A punctat, ulterior, că relația contractuală cu o comunitate de energie este, din perspectiva unui furnizor, costisitoare, în special în lipsa datelor necesare, întrebând ce opțiuni are furnizorul atunci când un contract devine, în timp, neprofitabil (menționând, ca exemplu, posibilitatea rezilierii) și dacă este fezabil, în opinia ANRE, ca o comunitate de energie să dețină propria licență de furnizare.

Romulus Tătar, ANRE, a explicat că, pentru comunitățile de energie, furnizorul principal încheie un contract de furnizare care poate conține clauze diferite față de cele aplicabile unui furnizor obișnuit, fiecare membru al comunității urmând să aibă două contracte de furnizare, în situația în care comunitatea și furnizorul principal sunt entități distincte; comunitatea poate fi, totodată, furnizor unic, în condițiile deținerii unei licențe de furnizare. A precizat că furnizorul principal se distinge prin două atribute esențiale — își asumă responsabilitatea echilibrării consumului la locul de consum respectiv și încheie contractele pentru serviciile de rețea (distribuție și transport) — și că toate părțile implicate vor avea cunoștință reciprocă despre calitățile deținute, prin semnarea convenției multipartite. Referitor la denumirea contractului, a subliniat că legea consideră comunitatea, chiar și în lipsa unei licențe, drept furnizor — similar regimului aplicabil producătorilor care desfășoară activitate de furnizare — motiv pentru care

nu poate fi utilizată o altă denumire; a precizat că părțile pot, în principiu, încheia separat contractele de transport și distribuție, dar, în absența unei astfel de opțiuni, un singur furnizor trebuie să le încheie, pentru simplificarea procesului. Cu privire la formularea regulilor de dezechilibru, a arătat că nu poate fi scrisă o regulă exclusiv pentru locurile de consum cu contracte existente, fiind necesară o regulă generală, valabilă pentru orice situație, inclusiv pentru locuri de consum noi, urmând ca eventuale detalieri suplimentare să fie introduse dacă se dovedesc necesare. Referitor la fezabilitatea comunității ca titular de licență, a precizat că această posibilitate este deja consacrată prin legislația primară, cu trei excepții de la obligația deținerii licenței, iar cantitatea de energie electrică pentru care furnizorul principal poate răspunde de eventuale dezechilibre este exclusiv cea suplimentară celei alocate de comunitate — cantitate stabilită de operatorul de distribuție pe baza algoritmului de alocare.

Alina Tache, ANRE, a completat, precizând că o comunitate poate fi, furnizor și furnizor principal, iar cu privire la posibilitatea rezilierii unui contract devenit neprofitabil, a subliniat că situația nu diferă, sub aspectul principiilor economice, de cea a oricărui alt contract de furnizare aflat în derulare, condițiile economice ale unui contract existent neputând fi modificate unilateral de furnizor.

Laurențiu Urluescu, AFEER, a observat că modelul propus diferă de regimul actual aplicabil clienților mari, unde există, de asemenea, posibilitatea existenței a doi furnizori, dar unde obligația de a contracta revine, de regulă, clientului.

Romulus Tătar, ANRE, a precizat că regimul menționat vizează clienții mari, în timp ce prezenta reglementare privește, în principal, clienții casnici, care reprezintă marea majoritate a membrilor unei comunități de energie, și a adăugat că toate părțile vor avea cunoștință reciprocă despre situația fiecăreia, prin semnarea convenției multipartite.

Laurențiu Urluescu, AFEER, a solicitat clarificări suplimentare cu privire la modalitatea de plată a energiei electrice de către consumator către comunitate — dacă plata se realizează pe baza cantității notificate de comunitate sau pe baza citirii efective a contorului — și, printr-un exemplu concret privind o comunitate care notifică o „bandă” de livrare unui consumator cu un anumit profil de consum, a solicitat clarificarea situației în care consumul măsurat diferă de banda notificată, respectiv a modului în care se determină dezechilibrul rezultat, inclusiv în ipoteza în care un client cu doi furnizori ajunge la consum zero.

Romulus Tătar, ANRE, a explicat că plata se realizează, similar principiului aplicabil în prezent, pe baza cantității efectiv măsurate la finalul lunii, iar diferența dintre cantitatea notificată de comunitate și cea efectiv măsurată reprezintă dezechilibru, membrul comunității plătindu-i acesteia energia alocată pe contor. A precizat că, referitor la modul în care se suportă dezechilibrele generate de comunitate, există numeroase poziții potrivit cărora comunitatea nu ar trebui să le suporte — unul dintre punctele nesoluționate ale reglementării — și că ANRE nu a identificat, până în prezent, exemple concrete din Uniunea Europeană privind gestionarea acestei situații, urmând a analiza, în acest sens, și un proiect derulat de OECD, privind o analiză comparativă a comunităților de energie la nivel european. Cu privire la ipoteza clientului cu doi furnizori, a arătat că se aplică același principiu ca în cazul oricărui client cu doi furnizori: diferența dintre cantitatea notificată și cea măsurată constituie dezechilibru, iar, potrivit Regulamentului (UE) 2019/943, orice participant la piață trebuie să își asume propriile

dezechilibre, urmând ca, în absența asumării de către o parte, aceasta să fie preluată de o altă entitate. Referitor la incertitudinea privind cantitatea alocată de comunitate, a asimilat situația celei a unui client care deține propriul sistem de producere, arătând că furnizorii dezvoltă, în timp, modele de prognoză bazate pe date istorice, similar practicii actuale de prognoză pe portofolii de clienți, iar principiile de funcționare a comunității sunt legate de deținerea de unități de producere și de partajarea energiei (energy sharing), indiferent dacă respectivul client face sau nu parte dintr-o comunitate.

Laurențiu Urluescu, AFEER, a confirmat că, în timp, se vor dezvolta modele similare celor existente în prezent pentru consumatori, dar a atras atenția că, la începutul aplicării mecanismului, sunt de așteptat dezechilibre semnificative, semnalând totodată că un furnizor își poate exprima, prin semnarea sau nesemnarea convenției multipartite, acordul sau refuzul de a deveni furnizor principal pentru un client care solicită să devină membru al unei comunități de energie, în funcție de costurile estimate.

Alina Tache, ANRE, a precizat că refuzul de a semna convenția multipartită nu conferă furnizorului dreptul de a înceta, înainte de termen, un contract de furnizare existent.

Melania Cozea, AFEER, a completat, arătând că, deși contractul existent nu poate fi întrerupt, nici clientul nu poate deveni membru al unei comunități fără acordul furnizorului, exprimat prin semnarea convenției, concluzionând că respectivul consumator câștigă, practic, un drept suplimentar, păstrându-și în același timp toate beneficiile de client cu un singur furnizor.

Daniel Chilea, ACUE, a apreciat că această situație echivalează, în esență, cu o forțare contractuală, furnizorul neavând posibilitatea de a refuza.

Laurențiu Urluescu, AFEER, a explicat, printr-un exemplu, modul în care un furnizor stabilește prețul unei oferte pe baza unei prognoze de consum realizate la momentul contractării, prognoză care poate deveni depășită dacă respectivul client își schimbă ulterior comportamentul (devine prosumator sau membru al unei comunități de energie), afectând premisele economice ale ofertei inițiale.

Alina Tache, ANRE, a subliniat că, la momentul dezbaterii, nu era încă înregistrată nicio comunitate de energie, , și a îndemnat participanții să sprijine dezvoltarea acestui nou mecanism, apreciind că un număr redus de comunități, cu un număr limitat de membri, nu va genera dificultăți majore pentru consumatorii casnici, urmând ca reglementarea să fie ajustată, dacă va fi cazul, pe măsură ce practica se dezvoltă.

Radu Marcu, reprezentant Distribuție Energie Oltenia, ACUE, a apreciat că discuția confirmă poziția exprimată în prima sa intervenție, respectiv că multitudinea de aspecte care privesc relația dintre comunitatea de energie, membrii acesteia și furnizorii implicați ar trebui gestionată direct între entitățile care au raporturi contractuale între ele, iar nu prin intermediul operatorului de distribuție, care este chemat să execute, din punct de vedere tehnic, principii stabilite de alte părți.

Gabriel Florea, ENGIE Romania, a punctat, pe același subiect, prevederile Directivei (UE) 2024/1711 cu privire la entitatea responsabilă de corelarea, coordonarea și verificarea datelor privind energia partajată.

Larisa Buduroiș, PPC Energie, a subliniat, în contextul discuției privind notificarea la 80% din convenția de consum, necesitatea ca datele de consum să fie transmise de distribuitori către furnizori în timp aproape real, pentru a evita orice discriminare între clienți în privința posibilității de a beneficia de notificări, precum și necesitatea unei comunicări corespunzătoare, către clienți, a noțiunii de convenție de consum.

Alina Tache, ANRE, a reiterat caracterul opțional al serviciului de notificare, asimilându-l unei bife pe care clientul o poate activa dacă dorește să beneficieze de acest tip de informare, fără a constitui o obligație impusă acestuia.

Laurențiu Urluescu, AFEER, a chestionat utilitatea comercială a unei astfel de opțiuni din perspectiva furnizorului, arătând, printr-un exemplu, că notificarea clientului la atingerea a 80% dintr-o convenție de consum de 100 kWh nu prezintă avantaje clare pentru furnizor, care oricum a achiziționat integral cantitatea contractată.

Alina Tache, ANRE, a explicat că ANRE analizează situația din perspectiva echilibrului dintre interesele furnizorului și cele ale clientului final, iar nu exclusiv din perspectivă comercială, scopul măsurii fiind creșterea gradului de informare și de înțelegere a consumului propriu de către clienți, mulți dintre aceștia necunoscând, la acest moment, nici măcar existența convenției de consum.

Laurențiu Urluescu, AFEER, a admis argumentul, dar a atras atenția asupra dificultăților actuale de a obține date de măsurare D+1 de la operatorii de distribuție, apreciind ca fiind nerealistă, în acest context, perspectiva unor notificări bazate pe date colectate online din contor.

Daniel Chilea, ACUE, a sugerat, ca alternativă, posibilitatea unei legături directe între contor și client, prin intermediul distribuitorului.

Alina Tache, ANRE, a apreciat că o astfel de propunere depășește cadrul discuției, atrăgând atenția asupra diferenței de regim dintre furnizori — care stabilesc liber prețurile finale — și distribuitori, care aplică tarife reglementate.

Cristina Tănase, Delgaz Grid, a susținut, alături de intervențiile anterioare, oportunitatea dezvoltării unui asemenea sistem, întrebând dacă este eficient să se aloce resurse semnificative pentru o funcționalitate care ar putea fi accesată doar de un număr redus de clienți interesați, și a reamintit că informațiile necesare unei decizii optime de consum sunt deja disponibile clienților prin conturile puse la dispoziție de distribuitori sau de furnizori.

Alina Tache, ANRE, a precizat că nu există, la acest moment, studii sau statistici care să confirme sau să infirme utilitatea unei astfel de notificări.

Larisa Buduroiș, PPC Energie, a solicitat clarificarea situației în care clientul optează pentru primirea notificării, dar furnizorul nu dispune de datele necesare transmiterii acesteia, întrebând cum trebuie să procedeze furnizorul în această ipoteză.

Alina Tache, ANRE, a confirmat că a reținut acest punct de vedere, comun mai multor furnizori, referitor la limitarea răspunderii acestora în raport cu disponibilitatea efectivă a

datelor primite de la operatorii de distribuție, precizând că problema va fi analizată ținând cont și de dificultățile semnalate de operatorii de distribuție privind transmiterea datelor.

Melania Cozea, AFEER, a propus, în completarea argumentelor anterioare, ca serviciul de notificare să rămână un produs opțional, dezvoltat individual de fiecare furnizor pe baze concurențiale, iar nu o obligație de reglementare aplicabilă tuturor furnizorilor, apreciind că mulți clienți nici nu cunosc conținutul propriei convenții de consum și că o astfel de obligație ar genera confuzii suplimentare.

Alina Tache, ANRE, a răspuns că, pentru dezvoltarea unor facilități noi de piață, este uneori necesară impunerea inițială a unor obligații tuturor părților, urmând ca ulterior, pe măsură ce practica se maturizează, acestea să poată deveni opționale, reamintind că piața cu amănuntul a energiei electrice a cunoscut, în ultimii ani, alternanțe între perioade concurențiale și perioade mai puțin concurențiale, iar obiectivul ANRE rămâne menținerea unei piețe competitive, în beneficiul clienților.

Daniel Chilea, ACUE, a propus introducerea explicită, în cuprinsul Regulamentului, a scopului serviciului de notificare, pentru o mai bună înțelegere de către clienți a beneficiilor acestuia.

Ancuța Mihaela Bercea, RER, a adus în discuție un subiect neabordat până la acel moment, respectiv identificarea unui flux operațional eficient pentru întocmirea și gestionarea convenției multipartite, propunând ca acest flux să fie gestionat prin intermediul platformei POSF, cu aceeași frecvență cu care un loc de consum migrează de la un furnizor la altul sau intră/iese dintr-o comunitate de energie, pentru evitarea transformării acestui document într-un formalism birocratic suplimentar.

Adriana Oprea, PPC Energie, a revenit asupra subiectului dezechilibrelor, semnalând că întreaga cantitate de dezechilibru este transferată, potrivit proiectului, către furnizor, și a propus completarea anexei la convenția multipartită cu informații privind puterea instalată a centralei și puterea maximă absorbită din rețea pentru consum, în scopul unei prognoze mai bune din partea furnizorilor. Referitor la termenele de transmitere a datelor necesare facturării, prevăzute la art. 5 din Anexa — Convenția multipartită, a semnalat existența a două termene distincte — 8 zile lucrătoare pentru datele aferente contractului de distribuție și 10 zile lucrătoare pentru cantitățile partajate/alocate — și a propus unificarea acestora la 8 zile lucrătoare, pentru facilitarea emiterii facturilor.

Radu Marcu, Distribuție Energie Oltenia, a susținut, dimpotrivă, majorarea, iar nu reducerea termenului de 10 zile lucrătoare, arătând că, din punct de vedere tehnic, nu este posibilă obținerea, în primele 8 zile lucrătoare, atât a datelor reale din contoare, cât și a partajărilor aferente.

Cristina Tănase, Delgaz Grid, a revenit cu o nelămurire privind interpretarea art. 15a alin. (3) și (4) din Directiva (UE) 2019/944, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2024/1711, susținând, pe baza lecturii proprii a textului, că prevederile europene impun operatorilor de distribuție doar obligația de a monitoriza, colecta, valida și comunica datele de măsurare aferente energiei partajate, iar nu și obligația de a calcula sau determina energia partajată — activitate pe care a apreciat-o ca excedând atribuțiilor și condițiilor de licențiere prevăzute de Legea nr. 123/2012.

Alina Tache, ANRE, a confirmat că, în propunerea de regulament supusă dezbaterii, obligația de determinare a energiei electrice partajate este pusă în sarcina operatorului de distribuție, precizând totodată că Directiva (UE) 2024/1711 nu este încă transpusă în legislația națională, aflându-se în stadiu de proiect de ordonanță de urgență la Ministerul Energiei. A precizat că ANRE va analiza suplimentar textul directivei, coroborat cu Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2023/1162 și cu reglementările privind accesul la rețea, dar a reiterat opinia Autorității potrivit căreia, la acest moment, operatorul de distribuție este singura entitate care poate îndeplini această funcție, întrucât recepționează integral datele de măsură.

Cristina Tănase, Delgaz Grid, a precizat că operatorii de distribuție dețin datele de măsurare, dar nu și pe cele privind energia partajată, pe care ar trebui să le primească, să le proceseze, să le calculeze și să le transmită mai departe — activitate care, în opinia sa, excedează atât responsabilităților prevăzute de Legea nr. 123/2012, cât și condițiilor asociate licenței de distribuție.

Alina Tache, ANRE, și-a exprimat convingerea că temeiul necesar pentru această activitate va fi identificat în Legea nr. 123/2012, precizând că, la acest moment, nu deține informații privind existența unor responsabilități care să fi fost deja asimilate acestei activități.

Alice Solomon, Hidroelectrica, a precizat că societatea a transmis în scris toate observațiile pe care le-a considerat importante și a punctat, suplimentar, necesitatea unei perioade tranzitorii mai îndelungate, de până la un an de zile, având în vedere complexitatea dezvoltărilor informatice necesare, cu referire specială la prevederile art. 37¹ și 37⁷ din proiect.

Alina Tache, director ANRE, a mulțumit participanților pentru discuțiile fructuoase purtate atât în sală, cât și online, apreciind că acestea au clarificat o parte dintre aspectele semnalate anterior în scris, sub formă de propuneri și observații. A precizat că forma actuală a proiectului va fi îmbunătățită pe baza analizei tuturor punctelor de vedere exprimate, subliniind că, indiferent de soluțiile adoptate în final, rolul unui reglementator nu este acela de a mulțumi pe toată lumea, ci de a asigura un echilibru rezonabil între interesele diferitelor categorii de participanți la piață. A anunțat că discuțiile vor continua, urmând ca ANRE să integreze în regulament, într-o etapă ulterioară, și prevederile determinate de recenta legislație privind prosumatorii.

Notă: Prezenta minută reprezintă o sinteză a intervențiilor din cadrul dezbaterii publice.